

Küçük Firavun Faresi

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Firavun Faresi

Aysel Banu YAVUZAL

Güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yeşil bir ormanda, altın kahverengi tüyleri ve krem rengi karnı olan küçük bir firavun faresi yaşırdı. Küçük, örülmüş yaprak bir çantası vardı ve keşfetmeyi çok severdi. Her sabah patikalarda koşar, kökleri koklar ve yuvalara göz atardı. Orman heyecanla çalkalanıyordu çünkü şenlik yaklaşıyordu.

Küçük firavun faresinin Boynuzgaga adında bir en iyi arkadaşı vardı. Boynuzgaganın parlak siyah tüyleri, beyaz kanat uçları ve parlak sarı, kıvrık bir gagası vardı. Boynuzgaga bir bacağına bağlı kırmızı bir şenlik kurdelesini takardı ve sık sık ağaçların tepesine tünardı. Oradan bütün ormanı görebilir ve neşeli selamlar bağırabilirdi. İki arkadaş harika bir takım oluştuyordu; biri yerde, biri gökyüzünde.

Güneşli bir sabah, küçük firavun faresi büyük meşe ağacının yanında endişeli cıvıltılar duydu. Hayvanlar şenlik için toplanıyordu ama bir sorun vardı. "Orman tabelası kayboldu!" diye bağırdı bir sincap, kuyruğu titreyerek. "O olmadan kimse şenliği bulamaz!" Küçük firavun faresinin göğsünde bir heyecan dalgası hissetti. Yardım etmesi gerektiğini biliyordu.

Boynuzgaga süzülerek aşağı indi ve arkadaşının yanına kondu. "Endişelenme," dedi sakince. "Birlikte arayabiliriz. Sen yere bak, ben de gökyüzünden bakayım." Küçük firavun faresi başını salladı; kara gözleri kararlılıkla parlıyordu. Yaprak çantasını sıkıca bağladı ve "Hadi gidelim! O tabelayı bulacağız" dedi.

Küçük firavun faresi alçaldı ve yumuşak topraktaki küçük izleri takip etti. Eğrelti otlarının altına ve kayaların arkasına baktı; uzun kuyruğu umutla sallanıyordu. Yoldan geçen bir böceğe, "Ahşap bir tabela gördün mü?" diye sordu. Böcek başını salladı. Bu sırada Boynuzgaga yükseklerde uçuyor, kayıp levhanın izini bulmak için ağaç tepelerini ve patikaları tarıyordu.

Şırl şırl akan derenin yanında aradılar; su neşeli bir melodi söylüyordu. Küçük firavun faresi oyuk kütüklere ve düşmüş yaprakların altına baktı ama sadece meşe palamutları ve çakıl taşları buldu. Boynuzgaga aşağıya, "Burada henüz bir şey yok!" diye seslendi ve uçmaya devam etti. Küçük firavun faresi onu cesaretlendirdi: "Aramaya devam et! Yakında bulacağız." İyi bir takımdılar; her biri ormanın farklı yerlerini tarıyordu.

Araştırırken endişeli bir tavşanla karşılaştılar. "Tabela olmadan şenlik mahvolur!" diye yakındı. Küçük firavun faresi cesurca gülümsedi. "Endişelenme, biz hallediyoruz!" dedi. Boynuzgaga da ekledi: "Birlikte bulacağız." Tavşan biraz rahatladı ve diğerlerine haber vermek için hoplayarak uzaklaştı. İki arkadaş şenliği kurtarmaya kararlı bir şekilde aramaya devam ettiler.

Küçük firavun faresi yeni bir yere gidiyor gibi görünen bir karınca izini takip etti. Bir yuvaya baktı ve parlak bir düğme buldu ama tabela yoktu. Boynuzgaga ağaç örtüsünün üzerinde geniş daireler çizerek uçtu; keskin gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyordu. "Bir şans var mı?" diye seslendi küçük firavun faresi. "Henüz değil!" diye yanıtladı Boynuzgaga. "Ama denemediğimiz bir patika görüyorum."

Yeni patikayı takip ederek otların uzun boylu olduđu bir açıklığa geldiler. Küçük firavun faresi otların arasından geçti; çantası saplara sürtünüyordu. Boynuzgaga kanatlarını dinlendirmek için alçak bir dala kondu. "Çok aradık," dedi. "Ama pes edemeyiz. Şenlik bize güveniyor." Küçük firavun faresi de katıldı: "Takım çalışması işleri kolaylaştırır!"

Birden Boynuzgaga uzakta parlayan bir şey fark etti. "Parlayan bir şey görüyorum!" diye seslendi ve uçup gitti. Küçük firavun faresi onun peşinden koştu; küçük patileri yumuşak zeminde tıpır tıpır ediyordu. Ormanın kenarındaki sık bir çalıya geldiler. "Orada sıkışmış!" dedi Boynuzgaga. Küçük firavun faresi içeri baktı ve ahşap tabelanın dallara dolanmış olduğunu gördü.

Küçük firavun faresi tabelayı çekti ama yerinden kımıldamadı. "Yardıma ihtiyacım var!" diye seslendi. Boynuzgaga aşağı uçtu ve güçlü gagasıyla dalları çekip ayırdı. Birlikte bir takım gibi çalıştılar ve sonunda tabela kurtuldu. "Başardık!" diye sevindi küçük firavun faresi; kuyruğu sevinçle sallanıyordu. Boynuzgaga mutlu bir çığlık attı.

Tabelayı büyük meşe ağacına geri taşıdılar; hayvanlar orada bekliyordu. Tabelayı gururla toprağa yerleştirdiklerinde bir sevinç çılgılığı yükseldi. "Onu buldunuz!" diye bağırdı sincap. "Yaşasın firavun faresi ve boynuzgaga!" Küçük firavun faresi ile Boynuzgaga birbirlerine gülümsediler. Dostlukları ve takım çalışmaları şenliği kurtarmıştı.

Şenlik müzik ve kahkahalarla başladı. Fenerler parlıyor, hayvanlar halkalar halinde dans ediyordu. Küçük firavun faresi ile Boynuzgaga şeref konuklarıydı. "Birlikte çalıştığınız için teşekkürler," dedi tavşan. "Bize işbirliğinin zorlukları kolaylaştırdığını gösterdiniz." Küçük firavun faresi içinin ısındığını hissetti. Böyle iyi bir arkadaşı olduğu için mutluydu.

Güneş batarken hayvanlar orman tabelasının etrafında toplandı. Tabelada "Orman Şenliğine Hoş Geldiniz!" yazıyordu. Küçük firavun faresi ile Boynuzgaga yan yana oturup mutlu kalabalığı izlediler. "Harika bir takımız," dedi Boynuzgaga. "Evet," diye katıldı küçük firavun faresi. "Arkadaşlar birlikte çalıştığında büyük zorluklar bile kolay ve eğlenceli olur."

Şenlik yıldızların altında şarkılar ve hikâyelerle devam etti. Küçük firavun faresi ile Boynuzgaga bir tabak böğürtleni paylaştı ve ateş böceklerine güldüler. Dostluklarının o günü özel kıldığını biliyorlardı. Ve bundan sonra ne gelirse gelsin, biri yerde biri gökyüzünde, birlikte göğüs gerebileceklerini de biliyorlardı.

O günden sonra küçük firavun faresi ile boynuzgaga en iyi arkadaşlar olarak tanındılar. Diğer hayvanlara sorunlarında yardım ettiler, her zaman bir takım olarak çalıştılar. Onlar sayesinde orman daha mutlu bir yerdi. Ve ne zaman birinin yardıma ihtiyacı olsa, "Hadi firavun faresi ve boynuzgaga gibi birlikte çalışalım" derlerdi.